

Sobota 8. august
Presne 8 týždňov do záverečného večierka ♥

ALY
NÁKUPNÉ CENTRUM FAIRWOOD, 12.20

Jarček dekoltu vyskakujúci z môjho škandalózneho topu predznamenáva začiatok Operácie príťažlivosť. Otočím sa na bok a prispôbim si výstrih, striedavo sa hrbím a vystieram, ako mi to len moja nevysoká postava dovoľuje, no takéto ošívanie aj tak nič nevyrieši. Po triapolročnom skrývaní tejto desivo neúmernej hrude teraz už nemá zmysel svoje prednosti skrývať.

Zhlboka sa nadýchnem a potichu si zopakujem svoju novú mantru, slová múdrosti, ktoré Kara citovala, keď som s touto profesionálnou úpravou súhlasila.

Ak sa chceš zmeniť a mať nový imidž, musíš sa správať ako líška.

No keď sa zubami obávam dotknúť svojich pier, skúmavo si premeriavam topy, minisukne, úzke šortky, push-up podprsenky a provokatívne bikiny, ktoré sú okolo mňa v kabínke, opäť si kladiem otázku za milión: *Naozaj je vo mne líška?*

Zbavím sa nutkania schmatnúť svoje priveľké volejbalové lopty, zatvorím oči a pokúšam sa predstaviť si reakciu muž-

skej populácie pri pohľade na dievča, čo na mňa zíza zo zrkadla – ide o Alyssu Reedovú. Predstava preplnenej miestnosti v Cypress Lake nadobúda v tme reálne kontúry. Na opačnej strane miestnosti ma zaregistruje nejasná tvár muža s tmavými vlasmi, ktorý sa ku mne šokovane otočí, keď si ma po prvý raz naozaj všimne. Zvyšok miestnosti stíchnie, keď kľže pomedzi masu tiel pomalým pohybom, aby ma vzal do náručia a prsty mu sklzli do mojich vlasov...

„Už idem!“

Srdce mi vyskočí do hrdla. Otočím sa ku Kare, ktorej nadšený zahmlený pohľad zablúdi k lište dvier, a vlna horúčavy mi zaplaví líca.

„Tu je kopa džínsov a šortiek na budúcotýždňové kempovanie a na tanec zo školských čias som vybrala asi tonu šiat rôznych variácií.“ Stojí na špičkách, premeriava si môj outfit a súhlasne sa usmieva. „Naozaj sexi. Kto by to bol povedal, že pod všetkými tými pánskymi košelami a voľnými nohavicami skrývaš takéto skvelé telo?“

Prevrátim očami a opäť si potiahnem výstrih. Ako samozvaný módnny guru akadémie vo Fairfielde považuje Kara môj uvoľnený štýl za osobnú urážku a ako moja najlepšia priateľka si za svoj životný cieľ určila to, že ma zmení. Akýmsi spôsobom, či už vďaka svojej pevnej vôli, alebo čistej tvrdohlavosti, sa mi za posledné tri roky podarilo odolávať jej posadnutými pokusmi o zmenu. Až kým som jej včera v noci vo chvíli čistého zúfalstva nakoniec nepodľahla.

Musím povedať, že jej to urobilo asi takú radosť ako má päťročné dieťa na štedrý deň, hoci i to je v porovnaní s ňou slabý odvar.

Akoby nestačila zmena v mojom srdci, Kara začala tým, že sa

ukázala v plnom nasadení už pred hodinou, najprv ma vlačila do sprchy a potom do vozidla smrti, ktoré zastavila len vtedy, keď chcela našu kamarátku Gabi vytriahnuť z postele a až potom sme pristáli v najlepšom nákupnom centre v meste. Ohromilo ma, že nešoférovala až do Houstonu.

„Vieš, tieto voľné nohavice sú naozaj zaujímavým krajčírskym umením.“ Ak vezmeme do úvahy, že sú také štýlové ako môj súčasný šatník, som stále presvedčená, že nie sú až také zlé.

No podľa Karinho odfrknutia to tak očividne nie je.

„Hej, Aly, ty si úplná značková šľapka.“ Poslala mi vzdušný bozk a už mi aj otvára dvere a do najbližšieho preplneného stojanu strká asi šesť párov džínsov a najmenej tucet šiat. Našuchorí si ofinu a sústredeným pohľadom si premeriava možnosti na vešiaku. „Je dosť zlé, že Brandon dnes pracuje. Naozaj by sa mi zišiel názor muža.“ Pohľad vrhne do rohu miestnosti a dodá: „A aj nejaká pomoc, keďže niekto sa tu akosi fláka.“

Z rozvalenej polohy na ošumelom a ošúchanom koberci zdvihne ruku tretí člen nášho hviezdneho tria a Kara jej jedným prstom zasalutuje.

„Ja som tu ako psychická podpora,“ odpovie sucho Gabi. Chytí si červený prameň medzi dlhými čiernymi vlasmi a sústredene skúma rozštiepené končeky. „A okrem toho si nie som celkom istá tým, či plne podporujem tento projekt na štýl Sexi na dostihy.“

Vydýchnem a otočím sa, aby som sa videla. Moje dve najlepšie priateľky sú absolútne rozdielne, o čom sa presviedčam pri podobných žabomyších vojnách, odkedy sme vstúpili do klubu Navždy 21. Viem, že Gabi nemá problém s oblečením – svoj štýl mení asi tak, ako ľudia svoj status na Facebooku. A zatiaľ čo mám ja šťastie, keď sa mi podarí vytriahnuť džínsy a tričko, ona

s ľahkosťou kolíše medzi všetkými štýlmi. Gotická čierna, voľná hippie, obťahnutá koža, pohodlné džínsy... To všetko u nej funguje. A to znamená, že v sebe dusí čosi hlbšie. Keďže Gabi poznám, mohlo by to byť čokoľvek.

„Ide o Operáciu príťažlivosti,“ objasňujem. „Sexi na dostihy znie ako niečo s koňmi.“ Šklbnem odhaľujúcim topom, prevlečiem ho cez hlavu a navlečiem si kvetinové šaty s navrstvenými volánmi, pričom si vychutnávam pocit jemnej látky. Vzdialene mi pripomína obnosenú bavlnu mojich obľúbených, tým som si istá. „Nemusíš podporovať to, čo robím, ale mala by si podporovať mňa. Myslím, že po tom, ako som prežila všetky tvoje nápady, si to zaslúžim.“

Ešte predtým, než sa Kara nastahovala do Texasu, boli sme s Gabi dvojica, v ktorej bola práve ona vždy tým rezervovanejším členom nášho dua. Zmena nastala, až keď bola v siedmej triede, opustil ich otec a Gabi celú vinu zvalovala na mamu. Ale keď tá zmena nastala, bola očividná.

V zrkadle vidím, ako nadvihne svoje tmavé namaľované oči a zamračí sa. „Nechápem, prečo Kare dovoľíš, aby toto všetko stvárala. Do čerta, až príliš sa bojíš toho, čo si myslia iní.“

Rukami zvieram materiál šiat. Jej slová, nech sú už akokoľvek pravdivé, režu rovnako. Zhlboka sa nadýchnem a pozriem sa jej do očí, pričom sa pokúšam zistiť, ako vysvetliť niečo, v čom ešte ani ja sama nemám úplne jasno.

„Gab, toto nerobím preto, aby som sa Kary zbavila ani preto, aby konečne sklapla, pokiaľ ide o môj šatník. Robím to pre seba.“ Pozriem sa na svoj zvláštny odraz nahodenej dámy v šatách. „Toto je niečo, čo musím urobiť. Posledné tri roky som mala pocit, akoby som svoj život sledovala spoza postranných čiar, Gab. Necháp ma zle, vy ste super aj moje známky,

aj moja rodina je skvelá, ale nemá byť stredná škola najlepšimi rokmi nášho života? Myslela som, že budem mať knihy polepené fotkami chlapcov, bozkov a spomienkami na rande. Ale také niečo nevlastním. Mám poháre z volejbalu, zábery z prípravných táborov a skupinové fotografie, ako tancujem s dievčatami.“

Priestor medzi Gabiným obočím sa zužuje. Neprekvapuje ma, že tomu nerozumie. Gabi nikdy netrápilo, čo si o nej myslia ľudia. Ale to ani nemusí, pretože ja sa trápim dostatočne aj za ňu. Chvíľku mi stačilo kamarátiť sa s milými chalanmi, ktorí sa na mňa usmievajú a mávajú mi na chodbe. Ale za posledný rok sa to zmenilo. Teraz chcem, aby ma tí istí chalani videli inak. Aby sa na mňa pozerali ako na niekoho, s kým sa dá ísť na rande. A keď som si včera večer balila staré pohodlné veci z bavlny na výlet do kempu pre starších študentov, uvedomila som si, že čas na zmenu je teraz alebo nikdy.

No presvedčiť o tom rebela, ako je Gabi, bude problém.

Svoje gaštanové vlasy si zopnem a urobím z nich drdol, potom sa snažím pokračovať vtipom. „A okrem toho, naozaj si myslíte, že by mi v tomto pokuse o nemožnú misiú mohol pomôcť niekto lepšie než dve sexi divy ako vy dve? Zmeniť toto...“ Mávnem rukou ako hosť v nejakej šialenej šou. „... na niečo sexi?“ Vystrúham iskrivú pózu, aby som dosiahla plný dramatický efekt.

Kara sa zachechce, keď si Gabi pritlačí hlavu ku kývajúcej sa stene a opakovane ňou po nej pobúcha. Nikdy nepatrila k tým, čo by v sebe držali svoje emócie. Ani k tým, čo pôsobia krehko.

„Tak veľmi ti nechcem kaziť radosť,“ ozve sa Gabi, keď zdvihne hlavu a pozrie sa na mňa prenikavým pohľadom. „Vieš, ako

veľmi ma bolí, keď musím byť hlasom rozumu? Ale, Aly, vždy si utekala pred niečím, čo by na teba upriamovalo pozornosť – a musím ti povedať, že byť sexi? To tak nejako bude mať za následok aj zvýšenú pozornosť.“

„Experimentovanie v puberte je zdravé,“ preruší ju Kara a znie presne ako jej matka psychiatricka. „Navyše, budem pri nej, aby som ju previedla cez testosterónovú pohromu, ktorú vytvorí. Ach, Gab, nevidíš?“ Ruku si položí na srdce, nadvihne bradu a predstiera, že potláča slzy. „Naša malá Aly dospieva.“

„Ďakujem pekne,“ odpoviem a s posmešným zamračením jej do hlavy hodím odloženú košeľu.

Kara vyplazí jazyk a košeľu hodí späť. Prikrčím sa. Kým stihnem schmatnúť ďalšiu náhodnú časť odevu, z kabelky sa jej ozve zvonenie a vykrikuje. S Gabi si vymieňame pohľady, kým Kara vyťahuje telefón, plecيا sa jej zvlnia ako v tanci a potom výrazne nižším tónom hlasu povie: „Ahoj, zlato.“

„Daniel,“ naznačí Gabi pohybom pier. Jej súčasná láska a objekt záujmu. Ak by nám jej výkrik nestačil, presvedčil by nás jej sexi hlások znejúci, ako keby priadla.

Zatiaľ čo je moja osobná poradkyňa zamestnaná, čupnem si ku Gabi a stisnem jej ruku. „Prosím, pochop ma. Potrebujem to.“

Chvíľu sa na mňa skúmavo pozerá a potom vzdychne. „Počuj, si moja najlepšia priateľka. Nech sa deje čokoľvek, som tu pre teba. Ak vravíš, že toto je to, čo chceš, tak do toho ideme. Aj keď tomu nerozumiem.“ Vezme košeľu z podlahy a začne ju skladať, keď s tým na chvíľu prestane a usmeje sa na mňa. „Takže, myslím, je na čase, aby som sklapla a bola trochu užitočná.“

S vďačným úškrnom a znovu obnovenou vášňou pre túto misiu sa postavím a vyzlečiem. Som pripravená hodiť na seba

čokoľvek, čo mi na vešiak nachystala Kara. More farieb v miestnosti vyvoláva vo mne pocit, akoby som sa prezliekala za veľkonočné vajce, pričom nič z toho nie som ja, ale o to tu ide. Aspoň myslím. Byť iná. Rozvíriť veci okolo mňa. Takto to určite nebude bolieť.

Pohľad mi pristane na veci, čo visí na vrchu – sukňa, čo by mi sotva zakryla zadok – a oči mi takmer vypadnú z jamôk od prekvapenia.

To nemôže myslieť vážne.

Kde by toto mohol nosiť niekto s normálnou výškou?

Primeriavam si tento ospevovaný opasok a zízam na Karu, aby som sa presvedčila, či je pri zmysloch, ale momentálne je až príliš zaneprázdnená obmotávaním si prameňa svojich hnedých vlasov okolo prsta, aby si ma všimla.

„Znie to dobre. Budem hotová o šiestej.“ Na chvíľu stíchnu. „Možno. Ak budeš mať šťastie.“ Zažartuje. „V poriadku. Ahoj, zlatko.“ Kara položí a s posmeškom sa oprie o dvere, ako keby omdlela. „Daniel je takýyy sexi! Tento rok budeme spolu na fotke záverečného večierka vyzeráť dosť dobre, nemyslíte?“

Sukňa mi padne na zem.

„Záverečný večierok?“ Všimnem si svoj rozrušený tón hlasu, stlačím pery a potom sa usmejem, pokúšam sa neznieť šialene. „To myslíš vážne? Nebola si to ty, kto tvrdil, že akýkoľvek vzťah dlhší než mesiac je stratou času, ktorý by sa dal využiť randením? Záverečný večierok je až o dva mesiace.“

Presne päťdesiatšesť dní, ale kto to počíta?

Kara sa zohne, aby zdvihla sukňu, pokrčí plecami, akoby o nič nešlo a mne sa neochotne podarí uvoľniť zovreté päste. Musím pamätať na to, že nie každý sa tak veľmi upína na tento tanec ako ja. Vezmem odev, podarí sa mi prestať hovoriť

o téme mojej tajnej posadnutosti a opäť sa sústredím na svoj – teraz už celou skupinou akceptovaný – plán.

Pekne po poriadku.

Začnem si obliekať sukňu, ktorá je presne taká hrozná, ako som si myslela, a potom si na seba natiahnem i biely top bez rukávov, ktorý mi k nej Kara nachystala. Lemované pásiky vyžadujú podprsenku bez ramienok, ktorú mám na sebe, a aj po hodinách jej nosenia mám stále pocit, že mi každú chvíľu spadne k pásu. Diskrétno si rukami prejdem po zadku, aby som sa uistila, že ten zdrap látky, ktorú považuje za oblečenie, ho aspoň zakrýva, napravím si košíčky podprsenky a pomaly vydýchnem. Odraz v zrkadle mi pripomína niekoho cudzieho a nejako sa necítim vo svojej koži. Úprimne povedané – toto nebude až také ľahké, ako som sa pôvodne domnievala.

Zazvoní mi telefón, tak naznačím Gabi, aby ho skontrolovala. Zahrabne do mojej kabelky a zahundre: „Je to tu ako na šialenej vlakovej stanici.“

Keď sa nakloním, aby som sa znovu prispôsobila dievčatám, usmejem sa a čakám na Gabi, aby mi prečítala správu. Úplná strata súkromia je jednou z mojich najobľúbenejších vecí na najlepších priateľkách. Viem všetko o Kare a Gabi a aj ony poznajú všetky moje tajomstvá.

No, keby som mala čokoľvek šťavnaté, boli by prvé, kto by sa o tom dozvedel.

„Zajtra u teba, päť tridsať,“ číta Gabi monotónnym hlasom. „Poďme sa potom najesť. Môžeš si vybrať: La Cantina alebo Carmela’s.“ Podá mi telefón a ja odpíšem: *Brandon, pamätáš, čo sa stalo naposledy, keď sme jedli v L.C.? Jednoznačne Carmela’s. Uvidíme sa.*

„Znie to ako sexi rande.“

Keď sa otočím, hlavou tresnem o Gabino čelo, ktorá mi správu čítala ponad plece. „Och!“ Gabi ignoruje kolíziu a spýtavo roztvorí oči. „Hej,“ zahundrem. „Totálne sexi rande.“

Kara ohne boky a ja sa štipnem do nosa, pretože dúfam, že tak predídem bolesti hlavy. „Baby, vážne. S Brandonom sa máme stretnúť, aby sme prebrali stratégiu. Tréner Connelly nás určil na tréningovanie juniorského volejbalového tímu, do ktorého vstúpili naše sestry. Zdá sa, že moje divoké schopnosti na ihrisku a Brandonove skúsenosti s tréningovaním a aj skutočnosť, že to nechcem robiť sama, z nás tento rok robí dokonalú a jediná dvojicu.“

Kara prižmúri oči. „A ako asi zareaguje na tvoj nový výzor?“

„Kto? Tréner Connelly?“ spýtam sa nevinne. Kara sa trpezlivo usmieva, zastonám a stiahnem si opasok/sukňu. „Pravdepodobne si to ani nevšimne. Alebo mu to bude jedno.“

Gabi odfrkne. „Aly, uvedomuješ si, že Brandon je chalan, však?“

„Veľmi populárny a naozaj skvelý chalan,“ dodáva Kara čudným tónom hlasu.

Nadvihnem hlavu a jednu nohu mám v novej topánke Sevens. Pohľadom kľučkujem medzi svojimi dvoma zrazu podozrievavými priateľkami. Nakoniec sa vystriem, aby som na ne lepšie videla. „Prečo sa na mňa tak pozeráte?“

Kara si založí ruky. „Niežeby som mala niečo proti tomu, že chceš konečne pomôcť, ale táto zmena je pre Brandona?“

Mala som to vedieť.

Rukami prejdem po krátkych džínsoch, v tichosti lamenujem nad návrhárskou neschopnosťou uvedomiť si, že ženy so zadkom môžu mať rovnako úzky driek a nahlas poviem:

„Po tisíci raz – Brandon ma berie ako sestru.“ To však len podporí Karinú predtuchu, takže rýchlo dopĺňam: „A nie-

žeby na tom záležalo, pretože ja sa oňho aj tak nezaujímam. Sme kamaráti.“

V kútiku Kariných pier sa objaví úšklábok a ja na znak porážky frustrovane vydýchnem. O tejto téme sme sa bavili toľko ráz, že by som teraz mala byť už radšej ticho a šetriť si dych. Platonický mužský kamarát je koncept, ktorý Kara považuje za nevysvetliteľný, a verte mi, ja som sa jej to vysvetliť pokúšala. Nerozumie tomu, že o niektorých veciach sa lepšie rozpráva s chlapcom než s dievčaťom. Brandon nemá problém so žiadnou témou. Teda možno až na to, že sa mi pred niekoľkými rokmi veľmi páčil, ale to je už dávna minulosť.

Gabi schmatne top, ktorý, ako sa zdá, je sotva väčší než o centimeter, a povie: „Ak toto nie je o Brandonovi a hovoríš, že ty doňho nie si, je to super. Verím ti.“

„Ďakujem,“ odpoviem a načiahnem sa za tričkom. Zdá sa, že aspoň jednej z nich to došlo. Potom sa Gabi úsmev zväčší, čo ma donúti spozornieť.

„Ale sľubujem ti, príde deň, keď začne kemp a oči chlapcov začnú vykúkať. Všimne si ťa.“ Sladko sa usmieva. „A určite mu to nebude ľahostajné.“

Vytrhnem jej jemnú bavlnenú blúzku z rúk a otočím sa, aby som si ju navliekla. Upravujem si vlasy, keď vidím výsledok.

Bez ohľadu na to, čo si myslia, pochybujem o tom, že ma bude Brandon niekedy vidieť inak – ale iní ľudia áno. To milé vtipné dievča, ktoré je len kamarátkou najobľúbenejších chalánov, je preč. To dievča, na ktoré si chalani spomenú, keď strieľajú na bránu alebo potrebujú bútlavú víbu, ale nikdy im nejde o rande, tu už dávno nie je. Tá Aly, čo sa na mňa pozerá, má na sebe nové šaty, ktoré zvýrazňujú jej krivky, a navyše si nasadila aj odhodlaný úsmev.

Toto bude fungovať. Musí. Nerobím to pre Brandona ani pre Karu či kohokoľvek iného.

Robím to pre seba. Kempingový tábor pre starších študentov začína v pondelok – začiatok môjho posledného roka v akadémii vo Fairfiede. Tento rok sa všetko zmení.

O dva mesiace, keď vypukne čas príprav na záverečný večierok, do rozžiarenej sály vkráča nová vylepšená Alyssa Reedová. S novým výzorom, novou povestou a novým mužom.